

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 759/2014
18.09.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ж.П., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката С.Ђ., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 42/14 од 25.02.2014. године и Вишег суда у Лесковцу Кж 260/14 од 05.05.2014. године, у седници већа одржаној 18.09.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.П., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 42/14 од 25.02.2014. године и Вишег суда у Лесковцу Кж 260/14 од 05.05.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 42/14 од 25.02.2014. године, окривљени Ж.П. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од седам месеци у коју му је урачунато време проведено у притвору од 16.01.2014. године.

Истом пресудом према окривљеном Ж.П. изречена је мера безбедности одузимања предмета на основу члана 87. КЗ, како је то описано у првостепеној пресуди као и мера безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања, у смислу члана 81. КЗ која ће се извршити у заводу за извршење казне или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и иста мера може трајати дуже од изречене казне затвора, те је окривљени обавезан да суду на име трошкова кривичног поступка плати износ од 11.462,00 динара, те 5.000,00 динара на име паушала као и оштећеном С.П. на име трошкова кривичног поступка износ од 12.750,00 динара, све у року од 15 дана, по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж 260/14 од 05.05.2014. године преиначена је пресуда Основног суда у Лесковцу К 42/14 од 25.02.2014. године, само у погледу одлуке о урачунавању притвора у изречену казну затвора тако што

је Виши суд окривљеном Ж.П. за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, за које је том пресудом оглашен кривим и осуђен на казну затвора у трајању од седам месеци, у изречену казну урачунао време проведено у притвору од 16.01.2014. године до упућивања у завод за извршење кривичних санкција, а најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и у непреиначеном делу потврђена првостепена пресуда.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 482. и 483. ЗКП-а, бранилац окривљеног Ж.П., адвокат С.Ђ. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11, члана 438. став 2 тачка 2. и 3, те члана 439. тачка 2. ЗКП-а, све у вези члана 485. став 1. тачка 1. и став 2. и 4. ЗКП-а, с`предлогом да Врховни касациони суд уважи поднети захтев те да укине побијане пресуде и предмет врати на поновни поступак и одлучивање, али другом већу, те да наложи прекид извршења кривичне санкције и мере притвора као и мере обавезног психијатријског лечења и чувања.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП-а, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП-а прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП-а, за његово подношење.

С`тим у вези, одредба члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон.

Међутим, везано за окривљеног чланом 485. став 4. ЗКП-а, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП-а.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП-а, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП-а.

Захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.П., се као разлог за подношење истог наводи повреда одредбе члана 439. тачка 2. ЗКП-а, што представља дозвољени разлог за подношење овог ванредног правног лека у смислу одредбе члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а, од стране окривљеног преко браниоца. Међутим, наводима у захтеву, којима се ова повреда образлаже, да је окривљени био нападнут, те да је из страха употребио секиру; да је неосновано од стране истражног судије и на главном претресу одбијен предлог

одбране да се изврши медицинско вештачење путем вештака ортопеда; да налаз вештака доктора М.В., неуропсихијатра, има мањкавости ... се у суштини побија правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања, одредба члана 440. ЗКП-а, која повреда није законски разлог, у смислу одредбе члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а, за подношење овог ванредног правног лека, од стране окривљеног преко браниоца.

Поред тога, наводима у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.П., адвоката С.Ђ., да је у поднетој жалби на првостепену пресуду тражено изузеће судије Н.С. (због анимозитета истог судије са браниоцем окривљеног), који је ипак учествовао у другостепеном кривичном већу које је донело пресуду Кж 260/14 од 05.05.2014. године, се указује на повреду одредбе члана 37. став 2. ЗКП-а, која није законски разлог, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а, за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, а таква је оцена и осталих разлога захтева означених као повреде одредаба члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП и члана 438. став 2. тачка 2. и 3. ЗКП.

Код напред наведеног, Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП-а, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**